

landbrugsministeriet i forbindelse med vandløbsregulerings godkendelse som landvindingssager har dispenseret i medfør af landvindingens § 9, sidste stk., fra kravet om oprettelse af landvindingsslag på betingelse af, at de regulerede strækninger af vedkommende kommunalbestyrelse blev optaget som offentlige vandløb.

Omvendt kan der forekomme tilfælde, hvor vedligeholdelsen af vandløb inden for et pumpelags eller et landvindingsslags område fortrinsvis er af betydning for lagets medlemmer, således at det offentlige overtagelse af udgifterne vil kunne medføre en urimelig begunstiggelse for ejerne af de lave arealer, jfr. § 36, stk. 1, sidste pkt., i forslag 15. I sådanne tilfælde foreslås det, at der gives vedkommende kommunalbestyrelse adgang til at bestemme, at kun en del af vedligeholdelsesudgifterne skal overtages af kommunen, hvorved statens refusion efter forslag nr. 20 nedsættes tilsvarende. Det findes endvidere hensigtsmæssigt at give vedkommende kommunalbestyrelse adgang til at bestemme, at selve vedligeholdelsesarbejderne, hvor disse kan udføres i forbindelse med vedligeholdelsen af lagets egne vandløb, skal udføres af laget på kommunens vegne. Uenighed mellem lodsejere og kommunalbestyrelsen afgøres af vandløbsretten.

I øvrigt er efter forhandlingerne i folketingsudvalget indføjet en bestemmelse om, at de her omhandlede vandløb for fremtiden kun kan optages som offentlige med landbrugsministerens samtykke, såfremt vandløbet i sin tid er etableret med statsstøtte efter landvindingens loven.

Til nr. 17.

Ved det tidligere forelagte forslag opretholdtes henvisningen i § 36 til § 26, hvorefter også vedligeholdelsesarbejder vedrørende offentlige vandløb skulle udbydes i offentlig licitation. Amtsrådsforeningen har henledt opmærksomheden på, at erfaringerne fra de senere år har vist, at det vil være meget vanskeligt at efterkomme dette krav. Den i forslag nr. 20 (§ 36 e, stk. 1, sidste pkt.) foreslåede adgang for landbrugsministeren til at dispensere fra kravet om licitation fandtes ikke tilstrækkelig i så henseende. I stedet foreslog Amtsrådsforeningen, at det overlades til vedkommende kommunalbestyrelse at bestemme, på hvilken måde vedligeholdelsesarbejder skal udføres. Nærværende forslag er affattet i overensstemmelse hermed.

Til nr. 18.

Amtsrådsforeningen har over for folketingsudvalget henledt opmærksomheden på, at adskillige vandløb oprenses efter gamle regulativer, ofte

næsten 100 år gamle, hvis bestemmelser ikke er tilstrækkelig eksakte med hensyn til vandløbets bredde og dybde m. v. I sådanne tilfælde har man fra tilsynsmyndighedernes side begrænset vedligeholdelsen til grødeskæring og oprensning af sandaflejringer. Lodsejerne, der efter de hidtidige regler selv skulle udføre arbejdet eller betale vedligeholdelsen, har været indforstået med denne ordning. Såfremt denne vedligeholdelsesform ikke i en vis udstrækning kan opretholdes indtil videre, vil det offentlige kunne blive stillet overfor krav fra lodsejernes side om iværksættelse af vidtgående oprensningsarbejder, der vil få karakter af mindre reguleringer, eller erstatningskrav for oversvømmelse eller lignende.

I overensstemmelse hermed foreslås i § 36, stk. 4, indføjet bestemmelser, der giver vedkommende kommunalbestyrelse adgang til i sådanne tilfælde at vedtage en begrænsning af vedligeholdelsens omfang til de arbejder, der hidtil har været udført.

I § 36, stk. 5, foreslås det — ligeledes efter henstilling fra Amtsrådsforeningen — nærmere præciseret, at hel eller delvis omlægning af rørdninger ikke omfattes af den almindelige vedligeholdelse af rørlagte vandløb.

Om bidrag ved et offentligt vandløbs rørlægning for „kapitaliseret bortfald eller nedsættelse af vedligeholdelsesbyrden“ henvises til bemærkningerne nedenfor til § 2, stk. 2.

I § 36, stk. 6, er i overensstemmelse med et af Amtsrådsforeningen fremsat forslag indføjet en regel om, at vedligeholdelsen af et vandløb under regulering overgår til anlægsledelsen. En klar regel findes ønskelig for sådanne tilfælde.

Til nr. 19.

I § 36, sidste stykke, foreslås det præciseret, at kravet om hegning langs vandløb kun gælder, hvor de tilgrænsende arealer bruges til græsning for løsgående husdyr, hvilket stemmer overens med den almindelige praksis, der er fulgt af de kommunale myndigheder. Den fordyrelse af vandløbenes vedligeholdelse, der er en følge af husdyrs beskadigelse af bredderne, er hidtil blevet betalt af lodsejerne selv. Når det offentlige overtager vedligeholdelsesudgifterne, kan det blive nødvendigt at forlange hegnspligten overholdt, hvorfor pligtens omfang bør præciseres som foreslået. I øvrigt antages de kommunale myndigheder at have hjemmel for at skride ind, eventuelt ved afhjælpning på den forsømmeliges bekostning, i § 102.

Til nr. 20.

Bestemmelserne i §§ 36 a-36 e er ligesom i det i 1961-62 forelagte forslag udformet i lighed med